

mig i sinnet, så kunna vi sedan tillsammans fatta det beslut, som synes oss bäst. Om era ord icke ljuga, och äfven till följe af hvad jag genom ert förhållande så dag som natt tycker mig hafva märkt, ären I upptände af den mest glödande kärlek till de två unga flickorna, liksom jag till den tredje system. För denna kärlek tilltror jag mig, om I viljen samtycka till mitt förslag, att finna ett ganska ljuft och nöjsamt botemedel, som är följande. I ären mycket rike unge män, hvilket icke jag är: viljen I nu sammanslå era rikedomar till ett och göra mig till tredje ägare af dem samt besluta, till hvilken del af verlden vi skola begifva oss för att med dem tillbringa ett gladt lif, så åtager jag mig att laga så, att de tre systrarne jemnte en betydlig del af sin faders egendom skola åtfölja oss, hvarthelst vi vilja färdas. Der kunna vi sedan, hvar och en med sin älskarinna, lefva som bröder och vara de nöjdaste menniskor i verlden. Det beror således blott på eder att besluta, om I viljen sätta er i besittning af denna lycka eller afstå från densamma.”

De båda unge männen, som voro öfver måttan upptände, uppehöll sig, när de hörde, att de skulle få sina älskarinnor, icke länge med öfverläggningar, utan svara, att, om detta kunde ske, vore de beredda att göra, såsom han sagt. När Restaignon fått detta svar af de unge männen, stämde han få dagar derefter möte med Ninette, till hvilken han icke utan stor svårighet kunde komma; och, sedan han en stund varit hos henne, berättade han henne, hvad han uppgjort med de unge männen, och bemödade sig att med många skäl vinna henne för planen. Detta var honom icke särdeles svårt, eme-